

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 2Co/517/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7512204207
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 09. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viera Bodnárová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2014:7512204207.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach vo veci žalobcu: BL Telecom debt, s.r.o., Bratislava, so sídlom so sídlom Šoltésovej 14, Bratislava, IČO: 45 535 108, zast. Advokátskou kanceláriou SOUKENÍK-ŠTRPKA, s.r.o., Bratislava, Šoltésovej 14, IČO: 36 862 711, proti žalovanému: M. C., D.. XX.X.XXXX, D. N. Z. XXX, t. č. na neznámom mieste, zast. opatrovníčkou N..O. X., pracovníčkou Okresného súdu Košice-okolie, za účasti vedľajšieho účastníka: OZ právna pomoc spotrebiteľom Košice, Sofijská 13, IČO: 42 247 268, zast. advokátom JUDr. Ladislavom Miklušom, Advokátska kancelária Košice, Stará Baštova 2, o 497,90 eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Košice-okolie č.k. 14C/174/2012-60 z 30.5.2013 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok vo výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka.

Z a v ä z u j e žalobcu nahradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy odvolacieho konania v sume 21,09 €, ktorú je povinný zaplatiť advokátovi vedľajšieho účastníka JUDr. Ladislavovi Miklušovi do 3 dní od právoplatnosti uznesenia.

odôvodnenie:

Súd prvého stupňa zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal zaplata sumy 497,90 € s úrokom z omeškania vo výške 9,5 % ročne za obdobie od 5.4.2009 do zaplata. Žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania titulom právneho zastúpenia v sume 84,98 € na účet jeho právneho zástupcu do 3 dní po právoplatnosti rozsudku.

O zamietnutí žaloby vo veci samej rozhodol s poukazom na ust. § 544 ods. 1,2 OZ, § 52 ods. 1,2,3 OZ, § 53 ods. 1 a § 54 ods. 2 OZ s prihliadnutím na vykonané dokazovanie. Uzavrel, že žalobca nepreukázal existenciu písomnej zmluvy o dojednaní zmluvnej pokuty, navyše v spotrebiteľských zmluvách so zreteľom na povahu, obsah a všetky osobitosti právneho úkonu, podmienky, za akých návrh žalobca dohoduje zmluvnú pokutu v štandardných zmluvách, podľa záveru súdu prvého stupňa poškodzujú spotrebiteľa. Vzhľadom na obsah návrhu žalobcom uplatnený nárok posudzoval aj ako nárok na náhradu škody. Vychádzajúc z § 100 ods. 1,2 OZ a § 106 ods. 1 OZ mal za to, že vedľajším účastníkom a opatrovníkom vznesená námietka premlčania je dôvodná. Z uvedených dôvodov žalobu zamietol.

O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p., podľa ktorých žalovanému by vzniklo právo na náhradu trov konania, ak by mu vznikli. Uvedený osud zdieľa aj vedľajší účastník, ktorý bol zastúpený právnym zástupcom, preto mu priznal náhradu trov právneho zastúpenia pozostávajúcej z odmeny za dva úkony právnej služby po 21,58 € (prevzatie veci, vyjadrenie k návrhu), paušálnu náhradu 2 x 7,63 €, čo je spolu 84,98 €.

Rozsudok vo výroku o trovách konania napadol včas podaným odvolaním žalobca. Navrhol rozsudok v napadnutej časti zmeniť tak, aby vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného trovy konania neboli priznané a vedľajší účastník bol zaviazaný na náhradu trov odvolacieho konania žalobcovi do 3 dní po právoplatnosti rozsudku. V dôvodoch odvolania poukazoval na neúčelnosť uplatnených a priznaných trov právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka na strane žalovaného. Mal za to, že trovy právneho zastúpenia, ktoré sú súčasťou trov konania a ktoré si uplatnil vedľajší účastník neboli nevyhnutne potrebné na účelné bránenie práva. V tejto súvislosti poukazoval na uznesenie Krajského súdu Banská Bystrica sp.zn. 17Co/91/2012, Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 5Co/375/13. Uviedol, že vedľajší účastník je v tomto prípade združenie založené za účelom ochrany spotrebiteľov. Podľa neho zámerom zákonodarcu pre zvýhodnenie takejto skupiny občianskych združení pred ostatnými bolo umožnenie, aby mohli vzhľadom na ich odbornú pripravenosť, bez potreby právneho zastúpenia zastupovať spotrebiteľov a chrániť ich práva a záujmy v konaní. Uviedol, že nepopiera ústavne zaručené právo vedľajšieho účastníka na právnu pomoc, avšak spochybňuje účelnosť vynaložených trov na právne zastúpenie, ako subjektu odborne spôsobilého, znalého danej problematiky a z toho dôvodu aj zákonom privilegovaného subjektu. Bol toho názoru, že tým, že vedľajší účastník žiadal priznať trovy právneho zastúpenia, priznáva, že žalovanému neposkytol pomoc pri ochrane jeho práv ako spotrebiteľa, čo je jeho základným poslaním. V ďalšej časti odôvodnenia odvolania poukazoval na skutočnosť, že podľa neho ide o hromadný vstup združení na ochranu spotrebiteľa ako vedľajšieho účastníka do súdnych konaní, pričom vstúpil do sporov automaticky, zastúpený právnym zástupcom bez toho, aby vopred vedel o konkrétnych okolnostiach sporu. Je potom otázne, či je účelom vstupu do konaní ochrana spotrebiteľa alebo zisk. Namietal, že vedľajší účastník vo svojej argumentácii poukazoval iba na ustanovenia a rozhodnutia týkajúce sa spotrebiteľských zmlúv, na ktoré je súd povinný prihliadať z úradnej povinnosti, nezávisle od účasti spotrebiteľského združenia ako vedľajšieho účastníka na strane žalovaného. Podľa neho vedľajší účastník do konania neprinesol žiaden prínos, nepoukázal na inú skutočnosť, na ktorú súdy nemajú povinnosť prihliadať z úradnej povinnosti. Napokon namietal, že v súlade s § 93 ods. 2 O.s.p. podstatnou podmienkou vstupu vedľajšieho účastníka je súhlas hlavného účastníka na strane ktorého vedľajší účastník chce vystupovať, preto musí mať súd vždy jasno, či účastník, ktorého chce vedľajší účastník podporovať s jeho podporou súhlasí, resp., či nevyjadril nesúhlas. Napokon poukazoval na to, že Ministerstvo hospodárstva SR podporuje činnosť spotrebiteľských združení, aj prostredníctvom dotácie na zastupovanie spotrebiteľov v konaniach pred súdmi.

Vedľajší účastník v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhol napadnutý výrok potvrdiť a uhradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy odvolacieho konania vo výške 21,09 € na účet jeho právneho zástupcu pozostávajúce z odmeny za jeden právny úkon znížený o polovicu, t.j. 13,28 € a paušálnu náhradu 7,81 €. Uviedol, že Občiansky súdny poriadok vo svojich ustanoveniach nevyklučuje, aby ktorýkoľvek účastník sa dal zastúpiť advokátom. Bol toho názoru, že už len v rámci princípu rovnosti zbraní nie je spravodlivé vyžadovať, aby proti žalobcovi, ktorý inicioval tisíce konaní v celej SR a je zastúpený silnou advokátskou kanceláriou združujúcou 17 advokátov a ďalších 24 právnikov, ktorá ho zastupuje v každom konaní, vystupovali iba laici združení v občianskom združení bez právneho zastúpenia. Aj vzhľadom na početnosť sporov, ktoré inicioval žalobca, bolo nutné na riadne chránenie práv čo najväčšieho počtu spotrebiteľov použiť aj profesionálnu zručnosť, teda právnu pomoc advokáta. K otázke dotácií uviedol, že nedostal dotáciu, na dotáciu nemá právny nárok, ale považoval za absurdné a protispoločenské, aby trovy nedôvodnej žaloby žalobcu, ktorý si dovolil masívne žalovať spotrebiteľov z neprijateľných zmluvných podmienok, mali byť hradené zo štátneho rozpočtu a majetný žalobca naďalej bez akejkoľvek ujmy podával proti spotrebiteľom nedôvodné žaloby. Vstup do konania a vyjadrenie k žalobnému návrhu bolo podľa neho nanajvýš účelné, pretože žaloba žalobcu bola nedôvodná, takže dôvody, ktoré žalobca vo svojom odvolaní uvádza, sú neopodstatnené a nemajú oporu v žiadnych zákonných ustanoveniach. Tvrdil, že v tomto prípade išlo o trovy právneho zastúpenia, ktoré bezprostredne súviseli s konaním. Vyjadrenie jeho právneho zástupcu k žalobnému návrhu podal až potom, čo sa dôkladne oboznámil s obsahom žalobného návrhu a jeho príloh. Svoje právne a skutkové posúdenie prípadu vykonal pri prvom úkone, ktorý mu patrilo, preto nie je tento úkon ani nadbytočným, jeho vyjadrenie bolo spôsobilé pozitívne ovplyvniť rozhodnutie súdu v prospech spotrebiteľa, tento úkon nebol ani nadmerný. Namietal, že účelnosť trov právnej služby je možné posudzovať iba cez objektívne kritériá, teda, či v konečnom dôsledku úkon právnej služby bol spôsobilý pozitívne v prospech účastníka ovplyvniť rozhodnutie súdu. Náhrada nemôže byť nepriznaná len na základe toho, že združenie spotrebiteľov sa dalo v konaní pred súdmi zastúpiť advokátom. Uvádza, že právo vedľajšieho účastníka vstupovať do spotrebiteľských

sporov je dané článkom 169 zmluvy o fungovaní EÚ, ktorým sa ukladá zabezpečiť vysoký stupeň ochrany spotrebiteľov, ako aj podporovať právo spotrebiteľov na informácie a na vytváranie združení na ochranu záujmov spotrebiteľov. Právne zastúpenie vedľajšieho účastníka spotrebiteľského združenia - právnickej osoby advokátom deklaruje aj rozsudok Súdneho dvora vo veci C 279/2009. Podľa neho súd pri rozhodovaní o trovách konania musí vziať zreteľ aj na tú skutočnosť, že žalobca si vo viacerých konaniach sústavne a vedome uplatňoval proti spotrebiteľom neprijateľnú zmluvnú podmienku. Podľa neho ak bude existovať reálna hrozba pre žalobcu, že bude znášať trovy takého konania, ktoré sám spôsobil, bude ho to automaticky odrádzať od súvislého uplatňovania neprijateľných zmluvných podmienok voči spotrebiteľom, čím sa naplní jeden z hlavných cieľov Európskej únie, vytvorenie zdravého trhu bez neprijateľných zmluvných podmienok.

Odvolací súd prejednal vec podľa § 212 ods.1, 3 O.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods.2 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

Podľa § 142 ods.1 O.s.p. účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 9 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, základná sadzba tarifnej odmeny sa stanoví podľa tarifnej hodnoty veci alebo druhu veci, alebo práva a podľa počtu úkonov právnej služby, ktoré advokát vo veci vykonal, ak táto vyhláška neustanovuje inak.

Podľa § 10 ods. 2 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, ak nie je ustanovené inak považuje sa za tarifnú hodnotu výška peňažného plnenia alebo cena veci alebo práva, ktorých sa právna služba týka, určená pri začatí poskytovania právnej služby; za cenu práva sa považujú aj hodnota pohľadávky a hodnota záväzku.

Podľa § 11 ods. 1 písm. b/ vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby je 1/13 výpočtového základu, ak klientom je spotrebiteľ a ide o zastupovanie v spore zo spotrebiteľskej zmluvy.

Podľa § 93 ods. 4 O.s.p. vedľajší účastník má rovnaké procesné práva ako účastník konania, na strane ktorého vystupuje. Preto to, čo sa vzťahuje na účastníka konania, platí, najmä z hľadiska náhrady trov konania aj pre vedľajšieho účastníka.

Základnou otázkou na rozhodnutie o náhrade trov podľa zásady úspechu vyjadrenej v § 142 ods. 1 O.s.p. vo vzťahu ku trovám právneho zastúpenia advokátom, v tejto veci, je to, či takéto trovy so zreteľom na skutkovú a právnu zložitnosť predmetu súdnej ochrany sú alebo nie sú účelne vynaložené, ak sa súčasne vezme do úvahy aj to, že právne zastúpené advokátom je združenie podľa zákona č. 250/2007 Z. z.

Predpoklad na priznanie náhrady trov konania v posudzovanej veci spočívajúci v podmienke, že trovy musia byť účelne vynaložené, treba interpretovať v súlade s článkom 47 ods. 2 Ústavy a § 3 ods. 4 zák. č. 250/2007 Z. z., z ktorých vyplýva, že každý má právo na súdnu a inú ochranu a každý má právo na právnu pomoc v konaní pred súdmi za podmienok ustanovených zákonom. Do obsahu tohto základného práva na právnu pomoc nesporne patrí aj zastúpenie účastníka konania advokátom. Zo žiadneho právneho predpisu nevyplýva povinnosť združenia, aby vo veciach, v ktorých je účastníkom alebo vedľajším účastníkom v konaní pred súdmi konalo bez reálneho uplatnenia základného práva na právnu pomoc, ktoré patrí každému, vrátane právneho zastúpenia advokátom.

Vychádzajúc z vyššie uvedeného, odvolací súd dospel k záveru, že súčasťou ochrany spotrebiteľa v konaní pred súdom je taký výklad § 142 ods. 1 O.s.p., ktorý akceptuje, že združenie spotrebiteľov, ak uplatní základné právo na súdnu ochranu, zásadne má právo na náhradu trov konania, ktoré súvisia s

právnou pomocou poskytovanou advokátom. Takáto náhrada by mohla byť nepriznaná len v prípade, ak by niektoré úkony právnej pomoci spočívajúce v zastúpení advokátom boli zbytočné, resp. neúčelné.

Z obsahu spisu vyplýva, že k podaniu žaloby na súde prvého stupňa došlo 1.3.2012, dňa 13.9.2012 vstúpil do konania na strane žalovaného vedľajší účastník, ktorý dňa 20.9.2012 podal vyjadrenie k žalobnému návrhu. V tomto vyjadrení namietal, že žalobcom uplatňovaný nárok na náhradu škody je právom, ktorý je premlčaný, keďže právny predchodca žalobcu sa dozvedel o vzniku škody skôr, ako dva roky pred podaním žalobného návrhu. Zároveň namietal dôvodnosť uplatneného nároku titulom zmluvnej pokuty poukazujúc na to, že žalobca nepreukázal, že došlo k písomnej dohode o zmluvnej pokute. Na pojednávaní dňa 30.5.2013, ktoré súd prvého stupňa uskutočnil v neprítomnosti žalobcu a vedľajšieho účastníka, za prítomnosti opatrovníčky žalovaného, po oboznámení obsahu spisu a to žaloby, zmluvy o pripojení, faktúry, všeobecných podmienok poskytovania verejných elektronických komunikačných dátových služieb spoločnosti T-Mobile, ako aj ostatného spisového materiálu opatrovníčka žalovaného sa pripojila k vyjadreniu vedľajšieho účastníka s tým, že žalobcovi nárok na zmluvnú pokutu nevznikol a v prípade uplatnenia si náhrady škody vedľajšia účastníčka vzniesla námietku premlčania.

Ako to vyplýva z obsahu odôvodnenia rozhodnutia súd prvého stupňa žalobu zamietol z dôvodu, že nebolo v konaní preukázané, aby účastníci, resp. právny predchodca žalobcu a žalovaný uzavreli písomnú zmluvu o dojednaní zmluvnej pokuty a z dôvodu, že nárok na náhradu škody je premlčaný. Za takýchto okolností je potrebné konštatovať, že v danom prípade vstup vedľajšieho účastníka viedol k ochrane spotrebiteľa a splnil funkciu vedľajšieho účastníctva na strane žalovaného.

Z uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutom výroku, vo výroku o trovách konania ako už bolo vyššie uvedené podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 224 ods.1 O.s.p. v spojení s § 142 ods.1 O.s.p. . Účastníkmi odvolacieho konania boli žalobca a vedľajší účastník, lebo o právach a povinnostiach žalovaného sa v odvolacom konaní vôbec nerozhodovalo. Predmetom odvolacieho konania boli iba trovy vedľajšieho účastníka, pričom na ich náhradu bol zaviazaný žalobca. V odvolacom konaní bol žalobca neúspešný, preto nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania a zároveň mu vznikla povinnosť nahradiť trovy odvolacieho konania úspešnému účastníkovi - vedľajšiemu účastníkovi. Tieto pozostávajú z trov právneho zastúpenia za 1 úkon právnej služby - vyjadrenie k odvolaniu (§ 14 ods. 3 písm. b/ vyhl.č. 655/2004 Z.z. a paušálnej náhrady (§ 16 ods. 3 cit.vyhl.), spolu vo výške 21,09 €. Žalobca je povinný trovy právneho zastúpenia v súlade s § 149 ods. 1 O.s.p. zaplatiť do 3 dní po právoplatnosti rozsudku advokátovi vedľajšieho účastníka.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach jednohlasne (§ 3 ods.9 zák. č. 757/2004 Z.z.).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.